Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Niende Afdeling)

14. december 2017 *

»Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/309/15 (AD 11) – læger til Luxembourg – afslag på adgang til udvælgelsesprøverne i assessmentcentret – begrænsning af valget af andet sprog til et begrænset antal officielle EU-sprog – ulovlighedsindsigelse – åbenbart urigtigt skøn – ansvar – ikke-økonomisk tab«

I sag T-609/16,

PB ved advokat M. Velardo,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved G. Gattinara og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/309/15 (AD11) – Læger til Luxembourg og Ispra (Område: Læger Luxembourg) af 28. september 2015 om ikke at give sagsøgeren adgang til de udvælgelsesprøver, der blev afholdt i Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO) assessmentcenter, dels om erstatning af den skade, som sagsøgeren hævder af have lidt,

har

RETTEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni (refererende dommer), og dommerne L. Madise og R. da Silva Passos,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

Tvistens baggrund

1 Sagsøgeren indgav den 7. juli 2015 en ansøgning til udvælgelsesprøven EPSO/AD/309/15 (AD 11) (herefter »udvælgelsesprøven«), der var en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, som var udskrevet med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af læger ved Europa-Kommissionen i Luxembourg (Luxembourg).

2 I meddelelsen om udvælgelsesprøven, som blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 4. juni 2015 (EUT 2015, C 183 A, s. 1, herefter »meddelelsen om udvælgelsesprøven«), stilledes bl.a. følgende krav for at få adgang til udvælgelsesprøven:

» – uddannelse på universitetsniveau, der er normeret til mindst fire år, og som er afsluttet med et eksamensbevis i lægevidenskab, der er anerkendt i en af Den Europæiske Unions medlemsstater

og

– et bevis for speciallægeuddannelse, som er opnået efter ovennævnte eksamensbevis.

[…]

– mindst 12 års erhvervserfaring (som er opnået efter eksamensbeviset i lægevidenskab) inden for et eller flere af følgende relevante områder: […] arbejdsmedicin, almen medicin, intern medicin, tropemedicin, ergonomi, lægetilsyn med sygefravær, folkesundhed, psykiatri, akutmedicin (kun for Ispra) eller strålebeskyttelse«.

3 Det fremgik af bilag I til meddelelsen om udvælgelsesprøven, at bestående administratorer skulle udføre lægefaglige opgaver ved institutionen, nemlig:

– lægeundersøgelse af personale og ansøgere til ledige stillinger

– arbejdsmedicinske undersøgelser og konsultationer

– administrative lægefaglige udtalelser

– lægeligt tilsyn med sygefravær

– sundhedskampagner

– strålebeskyttelse

– deltagelse i forskellige fora vedrørende arbejdsmiljø, invaliditet, EU-institutionernes udvalg af ledende rådgivende læger

– teamledelse

– kontakt til eksterne læger og/eller hospitaler på deres specialområder

– forvaltning af administrative sager og procedurer.

4 Det fremgik af bilag III til meddelelsen om udvælgelsesprøven, der har overskriften »Udvælgelseskriterier«, at udvælgelseskomitéen skulle anvende følgende kriterier ved udvælgelsen efter kvalifikationer:

– Ansøgerne skal være beskæftigede med arbejdsmedicin og have været det i mindst fem år.

– Mindst tre års erhvervserfaring med lægeligt tilsyn med sygefravær.

– Mindst tre års erhvervserfaring med almen medicin.

– Mindst tre års erhvervserfaring med strålebeskyttelse.

– Mindst tre års erhvervserfaring med intern medicin.

– Mindst to års erhvervserfaring med ergonomi.

– Mindst to års erhvervserfaring med folkesundhed.

– Mindst to års erhvervserfaring med psykiatri.

– Mindst to års erhvervserfaring med tropemedicin.

– Erhvervserfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø.

– Erhvervserfaring med ledelse af et lægefagligt team.

– Mindst tre års erhvervserfaring fra arbejde i et internationalt/multikulturelt miljø inden for et af følgende områder: arbejdsmedicin, almen medicin, intern medicin, tropemedicin, ergonomi, lægetilsyn med sygefravær, folkesundhed, psykiatri, akutmedicin eller strålebeskyttelse.

– Dokumenteret kendskab til engelsk eller fransk (krævet mindsteniveau: B2, jf. den fælles europæiske referenceramme for sprog).

– Dokumenteret kendskab til et eller flere af følgende sprog: nederlandsk eller tysk (krævet mindsteniveau: B2, jf. den fælles europæiske referenceramme for sprog).

5 Det fremgik af meddelelsen om udvælgelsesprøven, at udvælgelsen efter kvalifikationer skulle ske på grundlag af de oplysninger, som ansøgerne havde angivet i deres ansøgning under fanebladet »Talentfilter«, at udvælgelseskomitéen ville fastsætte en vægtning for hvert udvælgelseskriterium (1-3), og at ansøgerne ville blive tildelt fra 0-4 point for hver enkelt svar, idet en sammenlægning af de vægtede point ville gøre det muligt at udvælge ansøgerne med den bedst egnede profil i forhold til de opgaver, der skulle udføres.

6 Under overskriften »Kan jeg søge?« i meddelelsen om udvælgelsesprøven fremgik det under punktet »Særlige betingelser: sprog«, at der som betingelse for at få adgang til udvælgelsesprøven stilledes krav om, dels i hovedsproget (sprog 1) som minimum C1-niveau i et af de 24 officielle EU-sprog, dels i det andet sprog (sprog 2) som minimum B2-niveau i engelsk, fransk eller tysk, idet dette sprog ikke måtte være det samme som sprog 1. Det fremgik under den samme overskrift, at det andet sprog skulle være engelsk, fransk eller tysk, og at nyansatte i tjenestens interesse skulle være i stand til umiddelbart at arbejde og kommunikere effektivt på mindst et af disse sprog, der er EU-institutionernes vigtigste arbejdssprog, i deres daglige arbejde.

7 Det fremgår af den ansøgning, som sagsøgeren, der er græsk statsborger, indgav, at hun som hovedsprog havde valgt græsk, der er hendes modersmål, og som andet sprog tysk, på hvilket sprog hun havde udfærdiget sin ansøgning, og at hun oplyste, at hun beherskede dette sprog på samme niveau som græsk, dvs. »C2 erfaren sprogbruger«.

8 Ved skrivelse af 23. september 2015 meddelte EPSO sagsøgeren, at hun opfyldte adgangskriterierne, og at hun havde fået adgang til den følgende fase i udvælgelsesprøven, som vedrørte udvælgelse efter kvalifikationer, nemlig »talentfiltret«.

9 Ved afgørelse af 28. september 2015 (herefter »den anfægtede afgørelse«) modtog sagsøgeren meddelelse om, at udvælgelseskomitéen havde foretaget en grundig bedømmelse af de svar, som hun havde givet på de spørgsmål, der var blevet stillet i forbindelse med »talentfiltret« og havde tildelt hende 15 point, hvilket ikke var tilstrækkeligt til at invitere hende til assessmentcentret, idet det krævede mindste pointantal for at få adgang til at deltage i prøverne ved assessmentcentret var fastsat til 18 point.

10 Ved e-mail af 2. oktober 2015 indgav sagsøgeren en anmodning om fornyet prøvelse af udvælgelseskomitéens afgørelse.

11 Ved e-mail af 23. december 2015 indgav sagsøgeren en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«). I denne klage anfægtede sagsøgeren det antal point, som udvælgelseskomitéen havde tildelt hende i forbindelse med hendes besvarelse af de fire spørgsmål, der fremgik af »talentfiltret«, og som vedrørte kriterierne om erhvervserfaring i intern medicin, forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø, ledelse af et lægefagligt team og erfaring fra arbejde i et internationalt eller multikulturelt miljø. Sagsøgeren kritiserede endvidere den omstændighed, at hun ikke havde haft mulighed for at udfærdige ansøgningen på sit modersmål, som er græsk.

12 Ved skrivelse af 1. februar 2016 afslog EPSO anmodningen om fornyet prøvelse, idet EPSO meddelte sagsøgeren, at udvælgelseskomitéen havde bekræftet afgørelsen om ikke at opføre hende på listen over de ansøgere, der skulle indkaldes til assessmentcentret.

13 Ved skrivelse af 25. april 2016 meddelte ansættelsesmyndigheden sagsøgeren, at hendes klage var blevet afslået (herefter »afgørelsen om afslag på klagen«). Det blev i denne skrivelse over for sagsøgeren oplyst, at hun efter klagefristen på tre måneder ikke kunne bestride de sprogkrav, der blev stillet i forbindelse med ansøgningen, og som var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at udvælgelseskomitéen ikke havde anlagt noget åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de svar, som hun havde givet på de spørgsmål, der blev stillet i forbindelse med »talentfiltret«.

Retsforhandlinger og parternes påstande

14 Ved stævning indleveret til Retten for EU-Personalesagers Justitskontor den 4. august 2016 har sagsøgeren anlagt dette søgsmål, der oprindeligt blev registreret under sagsnr. F-39/16. I medfør af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/1192 af 6. juli 2016 om overførsel til Retten af kompetencen til som første instans at afgøre tvister mellem Den Europæiske Union og dens ansatte (EUT 2016, L 200, s. 137) er den foreliggende sag blevet overført til Retten i den stand, som den befandt sig i den 31. august 2016. Sagen er blevet registreret under sagsnr. T-609/16 og er blevet henvist til Niende Afdeling.

15 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres.

– Kommissionen tilpligtes at betale 10 000 EUR i erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

16 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Om påstanden om annullation

17 Sagsøgeren har til støtte for sine påstande vedrørende den anfægtede afgørelse fremsat to anbringender.

18 Sagsøgeren har med det første anbringende henvist til artikel 277 TEUF og gjort gældende, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er ulovlig i lyset af artikel 2 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958, s. 59), med senere ændringer, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, således som disse er fastsat i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og vedtægtens artikel 1d. Sagsøgeren har bl.a. henvist til domme fra Retten, i hvilken forbindelse der var rejst tvivl om lovligheden af meddelelser om udvælgelsesprøver, der som i den foreliggende sag begrænsede kommunikationssprogene mellem ansøgerne og EPSO til tysk, engelsk og fransk (dom af 24.9.2015, Italien og Spanien mod Kommissionen, T-124/13 og T-191/13, EU:T:2015:690, præmis 60, af 17.12.2015, Italien mod Kommissionen, T-295/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:997, præmis 100, af 17.12.2015, Italien mod Kommissionen, T-275/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:1000, præmis 44, og af 17.12.2015, Italien mod Kommissionen, T-510/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:1001, præmis 50).

19 Sagsøgeren har med det andet anbringende anført, at udvælgelseskomitéen anlagde flere åbenbart urigtige skøn ved vurderingen af de svar, som hun gav på spørgsmålene 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b og 12a-12b under fanebladet »Talentfilter« i sin ansøgning til udvælgelsesprøven.

Det første anbringende om en ulovlighedsindsigelse for så vidt angår meddelelsen om udvælgelsesprøven

20 Sagsøgeren har bestridt det i afgørelsen om afslag på klagen indeholdte argument om, at anfægtelsen af den sprogordning, der var gældende for udvælgelsesprøven, ikke kunne antages til realitetsbehandling, idet denne anfægtelse var rettet mod meddelelsen om udvælgelsesprøven, og idet fristen på tre måneder til at klage over denne meddelelse udløb på datoen for indgivelsen af klagen, dvs. den 23. december 2015.

21 Sagsøgeren har nemlig anført, at påstanden om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er ulovlig, har karakter af en indsigelse, der er fremsat til støtte for den sag, som hun har anlagt til prøvelse af den anfægtede afgørelse. Sagsøgeren har anført, at hun har en interesse i at fremsætte en ulovlighedsindsigelse mod den sprogordning, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, idet der er større sandsynlighed for, at en ansøger vil opnå flere point ved prøverne, såfremt disse prøver aflægges på den pågældendes modersmål eller på et sprog, som den pågældende behersker i fuldt ud samme omfang. Sagsøgeren har tilføjet, at hendes interesse i at anfægte meddelelsen om

udvælgelsesprøven først opstod på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet, idet denne afgørelse har bindende retsvirkninger, der kan berøre hendes interesser gennem en ændring af hendes retsstilling.

22 Endelig har sagsøgeren henvist til bl.a. dom af 16. september 2013, Glantenay m.fl. mod Kommissionen (F-23/12 og F-30/12, EU:F:2013:127, præmis 65), og anført, at hendes søgsmål har til formål at anfægte de regler for afholdelsen af udvælgelsesprøven, der vedrører fasen for »talentfiltret«, således som denne er beskrevet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at det i denne forbindelse var udvælgelseskomitéen, der havde individualiseret hendes situation og gjort det muligt for hende at vide, hvorledes og i hvilket omfang hendes individuelle interesser ville blive berørt. Sagsøgeren har således konkluderet, at der i den foreliggende sag er en tæt forbindelse mellem den anfægtede afgørelse og den omstændighed, at de nævnte regler for afholdelsen af udvælgelsesprøven, der vedrører fasen for »talentfiltret«, er ulovlige.

23 Kommissionen har anført, at dette anbringende i sin helhed skal afvises. Den af sagsøgeren fremsatte ulovlighedsindsigelse skal nemlig anses for en direkte anfægtelse af bilag II til meddelelsen om udvælgelsesprøven, der ikke har nogen sammenhæng med de afgørelser, som udvælgelseskomitéen traf i forhold til sagsøgeren i forbindelse med udvælgelsesproceduren. Sagsøgeren har imidlertid hverken anfægtet eller indgivet en klage over meddelelsen om udvælgelsesprøven inden for de i vedtægten fastsatte frister.

24 Kommissionen har endvidere anført, at for at en ulovlighedsindsigelse mod en meddelelse om udvælgelsesprøve kan antages til realitetsbehandling, er det under alle omstændigheder nødvendigt, at ansøgeren godtgør, at der er en tæt forbindelse mellem den påståede ulovlighed af meddelelsen om udvælgelsesprøven og afgørelsen om ikke at give adgang til udvælgelsesprøven. En sådan forbindelse foreligger ikke i den foreliggende sag, idet den sprogordning, der gælder for udvælgelsesprøven, og som sagsøgeren har anfægtet, ikke hviler på den anfægtede afgørelse, men på meddelelsen om udvælgelsesprøven. Søgsmålet skal derfor anses for at angå meddelelsen om udvælgelsesprøven og skal efter en sådan omkvalificering afvises fra realitetsbehandling, idet fristen for at klage over denne meddelelse er overskredet.

25 Det skal i denne forbindelse undersøges, om sagsøgeren med føje har anfægtet bestemmelserne om sprogordningen i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

26 Det fremgår af fast retspraksis, at en ansøger til en udvælgelsesprøve inden for rammerne af en ansættelsesprocedure, som er en kompliceret administrativ aktivitet bestående af en række af meget tæt forbundne afgørelser, i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af en senere udstedt retsakt kan gøre gældende, at de forudgående akter, der er tæt forbundet med denne, er ulovlige (jf. i denne retning dom af 11.8.1995, Kommissionen mod Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis), og navnlig påberåbe sig, at den meddelelse om udvælgelsesprøve, på grundlag af hvilken den pågældende retsakt er blevet vedtaget, er ulovlig (jf. i denne retning dom af 5.12.2012, BA mod Kommissionen, F-29/11, EU:F:2012:172, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

27 Den omstændighed, at meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke har været anfægtet inden for fristerne, forhindrer ikke en sagsøger i at påberåbe sig mangler opstået under udvælgelsesprøvens forløb, selv om sådanne manglers oprindelse kan findes i ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven (jf. dom af 31.1.2006, Giulietti mod Kommissionen, T-293/03, EU:T:2006:37, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis). Som sagsøgeren med rette har anført under henvisning til dom af 13. december 2012, Honnefelder mod Kommissionen (F-42/11, EU:F:2012:196, præmis 36), og af 16. september 2013, Glantenay m.fl. mod Kommissionen (F-23/12 og F-30/12, EU:F:2013:127, præmis 65), har en sagsøger ret til at påberåbe sig, at reglerne for afholdelsen af en udvælgelsesprøve er behæftet med mangler, i forbindelse med et søgsmål, der er anlagt til prøvelse af en individuel afgørelse om afslag på den pågældendes ansøgning, og dette uden at det kan foreholdes den pågældende ikke at have indgivet en

klage eller anlagt et søgsmål inden for fristerne til prøvelse af den afgørelse, som præciserer de nærmere regler for afholdelsen af udvælgelsesprøven (jf. i denne retning dom af 11.8.1995, Kommissionen mod Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, præmis 17-19).

28 Det gælder nærmere bestemt, at når anbringendet om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, som ikke er anfægtet rettidigt, er ulovlig, vedrører begrundelsen for den anfægtede individuelle afgørelse, kan søgsmålet ifølge retspraksis fremmes til realitetsbehandling. En ansøger til en udvælgelsesprøve kan nemlig ikke fratages adgangen til at anfægte lovligheden af alle elementer i den individuelle afgørelse, herunder også de punkter, som er fastlagt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der er truffet vedrørende ansøgeren i henhold til de i meddelelsen fastsatte betingelser, for så vidt som ansøgerens retlige situation først bliver individualiseret i kraft af denne gennemførelsesafgørelse, der gør det muligt for ansøgeren med sikkerhed at vide, hvorledes og i hvilket omfang hans individuelle interesser berøres (jf. dom af 31.1.2006, Giulietti mod Kommissionen, T-293/03, EU:T:2006:37, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

29 Hvis der ikke består en tæt forbindelse mellem selve begrundelsen i den anfægtede afgørelse og anbringendet om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, som ikke er anfægtet rettidigt, er ulovlig, må anbringendet derimod afvises i henhold til de præceptive regler om søgsmålsfrister, som ikke i et sådant tilfælde kan fraviges uden at tilsidesætte retssikkerhedsprincippet (dom af 31.1.2006, Giulietti mod Kommissionen, T-293/03, EU:T:2006:37, præmis 42; jf. ligeledes i denne retning dom af 26.10.2004, Falcone mod Kommissionen, T-207/02, EU:T:2004:315, præmis 22).

30 Det er på baggrund af disse betragtninger, at det skal afgøres, om der i det foreliggende tilfælde består en tæt forbindelse mellem begrundelsen for den anfægtede afgørelse og anbringendet om, at den bestemmelse vedrørende sprogordningen, der er indeholdt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, er ulovlig.

31 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det under overskriften »Kan jeg søge?« i meddelelsen om udvælgelsesprøven, under punktet »Særlige betingelser: sprog« fremgår, at der som betingelse for at få adgang til udvælgelsesprøven stilles krav om, dels i sprog 1 som minimum C1-niveau i et af de 24 officielle EU-sprog, dels i sprog 2 som minimum B2-niveau i engelsk, fransk eller tysk, idet sprog 2 ikke må være det samme som sprog 1. Det fremgår under den samme overskrift, at »det andet sprog skal være engelsk, fransk eller tysk«. Det fremgår af bilag II til meddelelsen om udvælgelsesprøven, at disse sprog er EU-institutionernes vigtigste arbejdssprog, og at nyansatte i tjenestens interesse skal være i stand til umiddelbart at arbejde og kommunikere effektivt på mindst et af disse sprog i deres daglige arbejde. I meddelelsen om udvælgelsesprøven er der i samme bilag henvist til dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen, (C-566/10 P, EU:C:2012:752), idet det fremgår, at ansøgningen skal udfærdiges på et af disse sprog. Det fremgår endvidere af dette samme bilag, at kommunikationssprogene mellem ansøgerne og institutionen er begrænset til engelsk, fransk og tysk, hvilket også gælder de sprog, der kunne anvendes til at udfylde ansøgningsskemaet.

32 I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at den anfægtede afgørelse ikke på nogen måde er baseret på elementer, der vedrører sprogordningen for udvælgelsesprøven, men udelukkende på det utilstrækkelige antal point, som sagsøgeren blev tildelt i forbindelse med hendes besvarelse af de spørgsmål, der fremgik under faneblandet »Talentfilter«, og som vedrørte hendes erhvervsfaring inden for udvælgelsesprøvens område.

33 Henvisningen i denne forbindelse til præmis 38 i dom af 2. juli 2014, Da Cunha Almeida mod Kommissionen (F-5/13, EU:F:2014:176), er ikke relevant. I den sag, der gav anledning til denne dom, havde sagsøgeren en interesse i at fremsætte en ulovlighedsindsigelse mod den sprogordning, der var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, idet der var større sandsynlighed for, at ansøgeren ville have opnået flere point ved prøverne, såfremt disse prøver var blevet aflagt på den pågældendes modersmål eller på et sprog, som den pågældende beherskede i fuldt ud samme omfang. Sagsøgeren anfægtede bl.a. det utilstrækkelige pointantal, som hun havde opnået i forbindelse med den prøve i

sprogligt ræsonnement, som hun havde aflagt på sit andet sprog. Retten fastslog således, at den sprogordning, der var fastsat for udvælgelsesprøven, medførte forskelsbehandling, idet Kommissionen havde foretrukket de ansøgere, der bedst beherskede et af de tre sprog, der kunne vælges som andet sprog, i forhold til andre ansøgere, der ganske vist opfyldte vedtægtens krav til sprogkundskaber, men som beherskede et af udvælgelsesprøvens sprog i mindre grad end den første kategori af ansøgere.

34 I modsætning til den sag, der er nævnt i præmis 33 ovenfor, fremgår det i det foreliggende tilfælde imidlertid ikke af sagsakterne, at sagsøgerens ansøgning helt eller delvist blev afslået som følge af, at hun ikke i tilstrækkelig grad beherskede tysk, som hun blandt de tre ovenfor nævnte sprog havde valgt at udfærdige sin ansøgning på.

35 For det første har sagsøgeren nemlig ikke hævdet, at hun havde vanskeligheder ved at udfærdige sin ansøgning på tysk, eller at hun kun opnåede 15 point som følge af, at hun havde begrænsede skrivefærdigheder på dette sprog. Sagsøgeren har begrænset sig til generelt at hævde, at en ansøger, der ikke har mulighed for at vælge, hvilket sprog den pågældende ønsker at udfærdige sin ansøgning på, og som i hendes tilfælde er tvunget til at anvende et andet sprog end den pågældendes modersmål, nødvendigvis udsættes for forskelsbehandling i forhold til de ansøgere, der frit kan vælge et af de tre sprog, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Sagsøgeren har ikke forklaret, hvorfor den omstændighed, at hun i den foreliggende sag måtte udfærdige ansøgningen på tysk, har stillet hende ugunstigt, idet hun alene har anført, at det ikke kan udelukkes, at udvælgelseskomitéen foretog åbenbart urigtige vurderinger som følge af, at hun var forpligtet til at udfærdige ansøgningen på tysk. Kommissionen har på dette punkt med rette anført, at sagsøgeren ikke på noget tidspunkt har anført konkrete forhold til støtte for det synspunkt, at hun, hvis hun havde udfærdiget sin ansøgning på græsk, med sandsynlighed ville være blevet indkaldt til assessmentcentret.

36 For det andet fremgår det af sagsøgerens ansøgning og nærmere bestemt af fanebladet »Sprogfærdigheder« i ansøgningsskemaet, at hun beherskede tysk på et meget højt niveau, nemlig C2, svarende til en »erfaren sprogbruger«. Sagsøgeren har således selv oplyst, at hun beherskede tysk fuldstændigt. Kommissionen har endvidere anført, uden at dette er blevet bestridt, at sagsøgeren har gennemført sin universitetsuddannelse i Tyskland og har arbejdet i mere end 14 år i dette land. Sagsøgerens argument om, at hendes ansøgning blev afslået som følge af kravet om, at ansøgningen skulle udfærdiges på tysk, engelsk eller fransk, i bilag II til meddelelsen om udvælgelsesprøven, skal derfor ikke tages til følge.

37 Det skal derfor i overensstemmelse med de principper, der er nævnt i den retspraksis, hvortil der er henvist i præmis 26-29 ovenfor, fastslås, at der ikke foreligger en tæt forbindelse mellem den påståede ulovlighed af meddelelsen om udvælgelsesprøven og begrundelsen for den anfægtede afgørelse.

38 Det følger af de ovenfor anførte betragtninger, at det første anbringende skal afvises fra realitetsbehandling.

Om det andet anbringende om, at udvælgelseskomitéen anlagde åbenbart urigtige skøn

39 Sagsøgeren har nærmere bestemt anført, at det pointantal, som udvælgelseskomitéen tildelte hende i forbindelse med »talentfiltret«, åbenbart var behæftet med fejl, og at hun, såfremt udvælgelseskomitéen havde foretaget en korrekt vurdering af hendes erfaringer og kvalifikationer, uden vanskeligheder ville have opnået de 18 point, der var krævet for at få adgang til at deltage i prøverne ved assessmentcentret.

40 Det fremgår nærmere bestemt af sagsøgerens skriftlige indlæg, at det andet anbringende omfatter fire klagepunkter, der for det første vedrører manglende hensyntagen til sagsøgerens erfaring inden for området for intern medicin, for det andet manglende hensyntagen til sagsøgerens erfaring inden for området for forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø, for det tredje

manglende hensyntagen til sagsøgerens erfaring inden for området for ledelse af et lægefagligt team, og endelig, for det fjerde, manglende hensyntagen til sagsøgerens erfaring fra arbejde i et internationalt eller multikulturelt miljø.

41 Kommissionen har nærmere bestemt anført, at når der henses til det vide skøn, som udvælgelseskomitéer råder over, kan de vurderinger, som disse komitéer foretager, kun anses for behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, såfremt sagsøgeren fremlægger oplysninger, der berøver disse vurderinger enhver troværdighed. Sagsøgeren har imidlertid blot henvist til sin egen personlige opfattelse af, hvorledes hendes kvalifikationer burde være blevet bedømt, hvilket ikke kan udgøre en tilstrækkelig oplysning.

42 Det bemærkes indledningsvis, at det fremgår af fast retspraksis, at udvælgelseskomitéen er forpligtet til at undersøge, om ansøgerne har de kvalifikationer og den erhvervserfaring, der er nødvendig i forhold til de arbejdsopgaver, der er knyttet til den ledige stilling, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Udvælgelseskomitéen er endvidere forpligtet til at foretage en sammenligning af ansøgernes kvalifikationer og egnethed for at kunne udvælge de mest egnede i forhold til de arbejdsopgaver, der skal udføres (jf. dom af 24.4.2013, BX mod Kommissionen, F-88/11, EU:F:2013:51, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

43 Udvælgelseskomitéen er i denne forbindelse forpligtet til at sikre, at den ved dens bedømmelser af alle de ansøgere, der deltager i prøverne, overholder betingelserne om lighed og objektivitet, og det er vigtigt, at bedømmelseskriterierne er ensartede og anvendes ensartet på alle ansøgerne (dom af 22.9.2015, Gioria mod Kommissionen, F-82/14, EU:F:2015:108, præmis 50).

44 Udvælgelseskomitéen råder i denne forbindelse over et skøn ved vurderingen af ansøgernes tidligere erhvervserfaring, såvel for så vidt angår karakteren og varigheden heraf som dens større eller mindre relevans for kravene til den stilling, der skal besættes (dom af 21.11.2000, Carrasco Benítez mod Kommissionen, T-214/99, EU:T:2000:272, præmis 70, af 28.11.2002, Pujals Gomis mod Kommissionen, T-332/01, EU:T:2002:289, præmis 40, og af 31.1.2006, Giulietti mod Kommissionen, T-293/03, EU:T:2006:37, præmis 65).

45 Det skal i øvrigt bemærkes, at Retten inden for rammerne af sin legalitetskontrol af den vurdering, der er foretaget af ansøgernes tidligere erhvervserfaring, skal begrænse sig til at efterprøve, at udvælgelseskomitéens udøvelse af sit skøn ikke er udøvet på grundlag af en åbenbar fejl (jf. i denne retning dom af 13.12.1990, Gonzalez Holguera mod Parlamentet, T-115/89, EU:T:1990:84, præmis 54, og af 11.2.1999, Mertens mod Kommissionen, T-244/97, EU:T:1999:27, præmis 44), der kan rejse tvivl om troværdigheden af udvælgelseskomitéens afgørelse (dom af 24.4.2013, Demeneix mod Kommissionen, F-96/12, EU:F:2013:52, præmis 45).

46 Det skal endvidere bemærkes, at det i overensstemmelse med retspraksis (jf. i denne retning dom af 20.6.1990, Burban mod Parlamentet, T-133/89, EU:T:1990:36, præmis 31 og 34, og af 28.11.2002, Pujals Gomis mod Kommissionen, T-332/01, EU:T:2002:289, præmis 41-44) påhviler sagsøgeren over for udvælgelseskomitéen at fremlægge alle de oplysninger og dokumenter, som efter den pågældendes opfattelse er nødvendige for, at udvælgelseskomitéen kan undersøge den pågældendes ansøgning.

47 I det foreliggende tilfælde blev ansøgernes opmærksomhed i punkt 1.3 i de generelle regler for almindelige udvælgelsesprøver (EUT 2015, C 70 A, s. 1, herefter »de generelle regler«) således henledt på den omstændighed, at ansøgerne med henblik på at godtgøre, at de havde den krævede erhvervserfaring, skulle fremlægge dokumentation, der bl.a. indeholdt oplysninger om start- og sluttidspunktet for arbejdsforholdene og arten af de udførte opgaver. Det fremgik endvidere af samme punkt 1.3 i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der vedrørte de særlige betingelser for udvælgelsesprøver for specialister, at der i ansøgningen skulle gives en detaljeret beskrivelse af studier, uddannelser, praktikantophold, praktikperioder, forskningsopgaver og erhvervserfaring, og at den skulle ledsages af tilsvarende dokumentation. Det fremgår af punkt 2.1.4 og 2.1.7 i de generelle regler, at

ansøgerne med henblik på at give udvælgelseskomitéen mulighed for at kontrollere, at deres kvalifikationer opfylder de krav, der fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven, skal angive relevante oplysninger om deres eksamensbeviser, erhvervserfaring, begrundelse for at søge og kendskab til Unionens officielle sprog og vedlægge deres ansøgning dokumentation herfor.

48 Det fremgår af fast retspraksis, at udvælgelseskomitéen udelukkende er forpligtet til at tage hensyn til de oplysninger og dokumenter, som ansøgeren har fremlagt til støtte for sin ansøgning, med henblik på at vurdere ansøgerens erhvervserfaring på grundlag af de krav, der er opstillet for udvælgelsesprøven. Udvælgelseskomitéen er ikke på nogen måde forpligtet til at opfordre ansøgeren til at fremlægge supplerende dokumentation (dom af 16.9.1998, Jouhki mod Kommissionen, T-215/97, EU:T:1998:219, præmis 58, og af 28.11.2002, Pujals Gomis mod Kommissionen, T-332/01, EU:T:2002:289, præmis 43) eller til selv at iværksætte undersøgelser for at kontrollere, om den pågældende opfylder alle betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven (dom af 28.11.2002, Pujals Gomis mod Kommissionen, T-332/01, EU:T:2002:289, præmis 43).

49 Det skal i lyset af disse principper undersøges, om de af sagsøgeren fremsatte klagepunkter er begrundede.

– Om det første klagepunkt om den manglende hensyntagen til sagsøgerens erhvervserfaring inden for området for intern medicin

50 Hvad angår sagsøgerens erhvervserfaring inden for området for intern medicin har sagsøgeren anført, at det fremgår af rubrik 5 med overskriften »Talentfilter« i hendes ansøgning under overskriften »Erhvervserfaring«, at hun har næsten 14 års erhvervserfaring inden for området for intern medicin.

51 Det skal indledningsvis bemærkes, at det fremgår af punkt 6 i bilag III til meddelelsen om udvælgelsesprøven, at der tildeles point til de ansøgere, der kan dokumentere at have mere end tre års erhvervserfaring med intern medicin.

52 Udvælgelseskomitéen besluttede ikke at tildele sagsøgeren nogen point bl.a. med den begrundelse, at den erhvervserfaring, der var nævnt i ansøgningens rubrik 5, var identisk med den erhvervserfaring, der var anført i rubrik 3 i samme dokument, som omhandlede erhvervserfaring med almen medicin, i hvilken forbindelse sagsøgeren var blevet tildelt 4 point, dvs. det maksimale pointtal. Udvælgelseskomitéen bemærkede endvidere, at der ikke forelå tilstrækkelige supplerende oplysninger til at konstatere, at der var tale om en separat erhvervsmæssig aktivitet, der var udført i den pågældende periode.

53 Det skal indledningsvis bemærkes, at det fremgår af ansøgningen, at sagsøgeren ikke har 14 års erfaring inden for området for intern medicin.

54 Sagsøgeren har således oplyst, at hun fra september 1998 til april 2005 havde beskæftigelse ved forskellige lægefaglige institutioner som »læge under specialisering i intern medicin«. Denne ene oplysning gjorde det imidlertid ikke muligt for udvælgelseskomitéen at fastslå, at sagsøgeren havde dokumenteret at have mindst tre års erhvervserfaring i intern medicin. Det fremgår således ikke af disse oplysninger, at sagsøgeren i denne forbindelse fuldt ud varetog en stilling som læge i intern medicin, såsom den stilling, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Udvælgelseskomitéen kunne derfor med føje konstatere, at denne arbejdsperiode ikke skulle anses for en periode med relevant erhvervserfaring.

55 Sagsøgeren oplyste vedrørende perioden fra juni 2004 til juni 2012, at hun havde varetaget flere stillinger som »akutlæge/vagtlæge«, »læge på en hjertepatientafdeling« og »læge med ledelsesansvar«. Disse oplysninger gør det ikke muligt at fastslå, at de opgaver, som sagsøgeren udførte i denne periode, var relevante for den erhvervserfaring i intern medicin, som krævedes i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

56 De oplysninger, som sagsøgeren afgav, gjorde det således ikke muligt at tage hensyn til denne periode i forbindelse med beregningen af varigheden af hendes erhvervserfaring i den rubrik, der vedrørte intern medicin. Sagsøgeren har nemlig begrænset sig til at give en kortfattet redegørelse for de samlede erhvervserfaringer, som hun over 14 år har opnået som praktiserende læge, uden at give en detaljeret forklaring på, hvilke af disse opgaver der henhørte under intern medicin og ikke almen medicin.

57 Det skal derfor fastslås, at udvælgelseskomitéen med føje konstaterede, at sagsøgeren ikke havde tilvejebragt tilstrækkelige supplerende oplysninger til, at det kunne udledes, at den erhvervserfaring, der var anført i ansøgningens rubrik 5, ikke var identisk med den erhvervserfaring, der var angivet i rubrik 3 i samme dokument.

58 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at udvælgelseskomitéen med rette konstaterede, at det under de i sagen foreliggende omstændigheder ikke var muligt at tage hensyn til den samme erhvervsmæssige beskæftigelse for den samme periode under to forskellige rubrikker.

59 Det skal fastslås, at udvælgelseskomitéen uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn kunne konstatere, at sagsøgerens erhvervserfaring ud over tildelingen af det maksimale pointantal for erhvervserfaring inden for almen medicin ikke kunne begrunde, at hun skulle tildeles supplerende point for sin erhvervserfaring inden for intern medicin.

60 Det første anbringendes første klagepunkt skal derfor ikke tages til følge.

– Om det andet klagepunkt om manglende hensyntagen til sagsøgerens erhvervserfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø

61 Hvad angår ansøgningens rubrik 10 og nærmere bestemt »talentfiltret« har sagsøgeren anført, at udvælgelseskomitéen med urette ikke tog hensyn til hendes erhvervserfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø.

62 Det skal indledningsvis bemærkes, at det fremgår af sidste led i bilag I og punkt 11 i bilag III til meddelelsen om udvælgelsesprøven, at der ville blive tildelt point til de ansøgere, der kunne dokumentere at have erhvervserfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø.

63 Sagsøgeren har til støtte for sit argument anført, at det fremgår af rubrik 10b i hendes ansøgning, at hun har mere end fire års erhvervserfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø.

64 Det fremgår imidlertid ikke af sagsøgerens ansøgning, at hun på tidspunktet for ansøgningens indgivelse havde den nødvendige erhvervserfaring.

65 De erfaringer, der er angivet i sagsøgerens ansøgning for perioden fra juni 2001 til september 2006, og som vedrører hendes uddannelse i intern medicin, hendes erfaring med akutmedicin og med kardiologi, kan ikke anses for at have givet hende den krævede erfaring.

66 Det skal endvidere bemærkes, at sagsøgeren i sit skriftlige indlæg har anført, at det fremgår af ansøgningen, at hun siden 2014 har arbejdet som selvstændig læge, og at hun derfor selv forvalter sine administrative sager og procedurer, bl.a. når hun foretager årlige lægeundersøgelser for arbejdsgivere. De præciseringer, som sagsøgeren har foretaget, vedrører på dette punkt imidlertid kun simple opgaver, der er forbundet med en hovedaktivitet inden for det lægefaglige område. Selv om det måtte antages, at en sådan aktivitet kunne henhøre under det område, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, har denne aktivitet under alle omstændigheder ikke givet sagsøgeren den krævede erfaring inden for dette område.

67 Kommissionen har endvidere med føje anført, at den erhvervserfaring, der er nævnt i ansøgningens rubrik 10, er den samme som den, der er nævnt i rubrik 3 og 5 i samme dokument, idet denne erfaring vedrører den samme periode og er opnået hos de samme arbejdsgivere. Denne erfaring kan derfor ikke medregnes under forskellige rubrikker.

68 På baggrund af de ovenfor anførte betragtninger skal det fastslås, at udvælgelseskomitéen uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn kunne fastslå, at sagsøgerens erhvervserfaring ikke opfyldte kravet til relevant erhvervserfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø.

69 Det andet anbringendes andet klagepunkt skal derfor forkastes.

– Om det tredje klagepunkt om den manglende hensyntagen til sagsøgerens erhvervserfaring med ledelse af et lægefagligt team

70 Hvad angår ansøgningens rubrik 11 og nærmere bestemt »talentfiltret« har sagsøgeren anført, at hun på tidspunktet for ansøgningens indgivelse havde fire års erhvervserfaring med ledelse af et lægefagligt team.

71 Det skal indledningsvis bemærkes, at det fremgår af niende led i bilag I og punkt 12 i bilag III til meddelelsen om udvælgelsesprøven, at der ville blive tildelt point til de ansøgere, der kunne dokumentere at have erhvervserfaring med ledelse af et lægefagligt team.

72 Udvælgelseskomitéen besluttede ikke at tildele sagsøgeren nogen point med den begrundelse, at der ikke i ansøgningen var givet tilstrækkeligt detaljerede oplysninger, og navnlig at sagsøgeren ikke havde fremlagt oplysninger om sin rolle, sine ansvarsområder og de personer, som hun havde haft et ledelsesansvar i forhold til.

73 Det fremgår imidlertid klart af sagsøgerens ansøgning, at hendes besvarelse af den omhandlede rubrik indeholdt præciseringer, der gjorde det muligt at fastslå, at hun havde erhvervserfaring med ledelse af et lægefagligt team. I modsætning til, hvad Kommissionen har anført, har sagsøgeren i denne rubrik givet oplysninger om sin rolle, sine ansvarsområder og de personer, som hun har haft et ledelsesansvar i forhold til.

74 For det første har sagsøgeren oplyst, at hun varetog en stilling som *Funktionsoberärztin* fra marts 2008 til juni 2012 ved Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (det kliniske center Mutterhaus der Borromäerinnen) i Trier (Tyskland), dvs. en stilling med særlige ansvarsområder ved dette hospital. For det andet har hun præciseret sine ansvarsområder ved at oplyse, at hun ved dette hospital havde ledelsesansvaret for pacemaker-afdelingen, og at hun arbejdede seks måneder på kræftafdelingen. For det tredje angav hun i sit svar, hvilke personer hun havde haft ledelsesansvar i forhold til, nemlig »læger under specialisering«.

75 Hvad angår stillingen som *Funktionsoberärztin*, som hun varetog fra marts 2008 til juni 2012, og som sagsøgeren har beskrevet som en stilling som »læge med ledelsesansvar«, har Kommissionen i duplikken med henvisning til en tysk lægevidenskabelig artikel anført, at *Funktionsoberärztin* ikke

betyder »læge med ledelsesansvar«, og at der ikke findes en entydig beskrivelse af de opgaver, som en *Funktionsoberärztin* udfører ved de tyske hospitaler. Det fremgår imidlertid af en gennemgang af den artikel, som Kommissionen har fremlagt, at en sådan stilling kan defineres på to måder. Dels kan en *Funktionsoberärztin* varetage rollen som konsulent, der udfører opgaver under opsyn af mere erfarne læger. Dels kan rollen som *Funktionsoberärztin* på visse tyske hospitaler svare til rollen som »seniorlæge« med hele det ansvarsområde, der er forbundet med denne titel. Det fremgår imidlertid af sagsøgerens svar, at hun i den foreliggende situation snarere hører til den anden kategori, dvs. læger, der har om ikke et »ledelsesansvar«, så i hvert fald ansvaret for at lede et team, eller læger, der har særlige ansvarsområder.

76 Den erhvervsmæssige beskæftigelse, som sagsøgeren udøvede på dette tidspunkt, svarer derfor til den erhvervserfaring, der ønskedes inden for rammerne af udvælgelsesprøven. Det følger nemlig af disse oplysninger, at sagsøgeren i denne forbindelse varetog funktioner, der indebar ledelse af et lægefagligt team, således som denne erfaring er beskrevet i den nævnte meddelelse. Kommissionen har i øvrigt ikke bestridt, at sagsøgeren førte opsyn med læger under specialisering, eller at hun havde ledelsesansvaret for pacemaker-afdelingen, men har alene anfægtet benævnelsen af den stilling, som sagsøgeren havde varetaget. Hverken udvælgelseskomitéen, EPSO eller Kommissionen har endvidere i besvarelsen af anmodningen om fornyet prøvelse af afgørelsen om afslag på klagen eller i svarskriftet rejst tvivl om selve definitionen af *Funktionsoberärztin*.

77 Det skal derfor fastslås, at udvælgelseskomitéens vurdering af sagsøgerens besvarelse af spørgsmål 11 i »talentfiltret« er behæftet med en åbenbar fejl.

78 Det følger af det ovenfor anførte, at det andet anbringendes tredje klagepunkt skal tages til følge.

– Om det fjerde klagepunkt om den manglende hensyntagen til sagsøgerens erhvervserfaring fra arbejde i et internationalt eller multikulturelt miljø

79 Hvad angår ansøgningens rubrik 12 og nærmere bestemt »talentfiltret« har sagsøgeren anført, at hun på tidspunktet for ansøgningens indgivelse havde mindst tre års erhvervserfaring fra arbejde i et internationalt eller multikulturelt miljø.

80 Det skal indledningsvis bemærkes, at det fremgår af punkt 13 i bilag III til meddelelsen om udvælgelsesprøven, at der ville blive tildelt point til de ansøgere, der kunne dokumentere at have erhvervserfaring på mindst tre år fra arbejde i et internationalt eller multikulturelt miljø inden for et af følgende områder: arbejdsmedicin, almen medicin, intern medicin, tropemedicin, ergonomi, lægetilsyn med sygefravær, folkesundhed, psykiatri eller strålebeskyttelse.

81 Udvælgelseskomitéen besluttede ikke at tildele sagsøgeren nogen point med den begrundelse, at det fremgik af sagsøgerens ansøgning, at hun havde arbejdet i et ensproget miljø (tysk), hvilket ikke kunne anses for relevant erfaring.

82 Det fremgår af sagsøgerens ansøgning, at hun har varetaget stillinger som vagtlæge, akutlæge og læge under specialisering i intern medicin ved flere tyske lægeinstitutioner, herunder lægevagten i Trier, universitetshospitalet i Mannheim (Tyskland) og det tyske Røde Kors. Sagsøgeren har i øvrigt anført, at »[hun] under sin uddannelse i intern medicin ved hospitaler i Tyskland arbejdede i et internationalt og multikulturelt miljø«.

83 Disse oplysninger gør det ikke muligt at fastslå, at den funktion, som sagsøgeren varetog i denne periode, giver hende mulighed for at påberåbe sig, at hun har erhvervserfaring fra arbejde i et multikulturelt og internationalt miljø.

84 Selv om sagsøgeren i stævningens punkt 52 har anført, at hun i de år, hvor hun arbejdede i hospitalsmiljøer i Tyskland, udførte sit arbejde i internationale og multikulturelle lægefaglige teams, fremgår disse oplysninger ikke af hendes ansøgning. Selv om det måtte antages, at den universitetsuddannelse og erhvervserfaring, som sagsøgeren har opnået i Tyskland, udgør en multikulturel erfaring som følge af hendes græske baggrund, kan hun under henvisning til denne erfaring ikke hævde, at hun har opnået en erhvervserfaring, der er tilstrækkelig relevant inden for rammerne af denne udvælgelsesprøve. Som Kommissionen har anført, skal der ikke tages hensyn til den erfaring, som ansøgerne har opnået ved nationale hospitaler, idet et hospital ikke udgør et internationalt eller multikulturelt arbejdsmiljø. Såfremt sagsøgeren havde arbejdet i et internationalt miljø i denne periode, burde hun under alle omstændigheder have anført dette i sin ansøgning.

85 Hvad angår den arbejdsperiode, som sagsøgeren tilbagelagde ved et hospital i Luxembourg, begik udvælgelseskomitéen ikke en åbenbar fejl ved ikke at tage hensyn til denne erfaring, idet dette arbejde ikke var nævnt i svaret på spørgsmål 12 i »talentfiltret«. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af retspraksis (jf. i denne retning dom af 20.6.1990, Burban mod Parlamentet, T-133/89, EU:T:1990:36, præmis 31 og 34, og af 28.11.2002, Pujals Gomis mod Kommissionen, T-332/01, EU:T:2002:289, præmis 41-44), at det tilkommer ansøgeren i en udvælgelsesprøve at fremlægge alle de oplysninger og dokumenter for udvælgelseskomitéen, som den pågældende finder nyttige med henblik på undersøgelsen af dennes ansøgning. Som Kommissionen med rette har anført, henledes ansøgernes opmærksomhed i punkt 2.4 i de generelle regler på den omstændighed, at »udvælgelse[n] udelukkende [foregår] på grundlag af svarene på specifikke spørgsmål under »talent screener« i onlineansøgningsskemaet«. Når der henses til disse oplysninger, kan sagsøgeren derfor ikke påberåbe sig den erfaring, som hun har opnået i Luxembourg, som en periode med international eller multikulturel erhvervserfaring med henblik på at anfægte udvælgelseskomitéens vurdering.

86 Det skal derfor fastslås, at udvælgelseskomitéen uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn kunne fastslå, at sagsøgeren ikke havde erhvervserfaring fra arbejde i et multikulturelt eller internationalt miljø, således som det kræves i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

87 Det andet anbringendes fjerde klagepunkt skal derfor forkastes.

88 Det følger af de ovenstående betragtninger, således som det også fremgår af behandlingen af det tredje klagepunkt, at udvælgelseskomitéens vurdering af sagsøgerens svar på spørgsmål 11 i »talentfiltret« er behæftet med en åbenbar fejl. En sådan fejl, der vedrører en rubrik, for hvilken ansøgerne maksimalt kunne opnå 8 point, har kunnet fordreje den samlede vurdering, som udvælgelseskomitéen foretog af sagsøgerens erfaring, som den kom til udtryk i det endelige pointantal, som hun opnåede i forbindelse med alle de spørgsmål, der blev stillet i denne forbindelse. Det kan nemlig ikke udelukkes, at sagsøgeren uden denne fejl havde kunnet nå grænsen på 18 point, som ville have gjort det muligt at indkalde hende til at deltage i udvælgelsesprøvens andre prøver.

89 Det andet anbringende skal derfor tages til følge for så vidt angår denne del, og den anfægtede afgørelse skal derefter annulleres.

Om påstanden om erstatning

90 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale 10 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som hun hævder at have lidt. Kommissionen har heroverfor anført, at denne påstand ikke skal tages til følge, idet den anfægtede afgørelse ikke er behæftet med en ulovlighed. Selv om det måtte blive fastslået, at denne afgørelse er ulovlig, vil annullation af denne afgørelse under alle omstændigheder være tilstrækkelig til at erstatte den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har påberåbt sig.

91 Det skal bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at annullation af en ulovlig retsakt i sig selv kan udgøre en passende og principielt tilstrækkelig erstatning for den ikke-økonomiske skade, som retsakten kan have forvoldt (dom af 9.11.2004, Montalto mod Rådet, T-116/03, EU:T:2004:325, præmis 127; jf. ligeledes i denne retning dom af 9.7.1987, Hochbaum og Rawes mod Kommissionen, 44/85, 77/85, 294/85 og 295/85, EU:C:1987:348, præmis 22).

92 Annullation af en retsakt, der er behæftet med en ulovlighed, kan imidlertid ikke i sig selv anses for at udgøre en passende erstatning, når den anfægtede retsakt indeholder en udtrykkelig negativ vurdering af sagsøgerens evner, som kan virke sårende (jf. i denne retning dom af 7.2.1990, Culin mod Kommissionen, C-343/87, EU:C:1990:49, præmis 27-29, af 23.3.2000, Rudolph mod Kommissionen, T-197/98, EU:T:2000:86, præmis 98, og af 13.12.2005, Cwik mod Kommissionen, T-155/03, T-157/03 og T-331/03, EU:T:2005:447, præmis 205 og 206), og når sagsøgeren godtgør at have lidt en ikke-økonomisk skade, som kan adskilles fra den ulovlighed, der danner grundlag for annullationen, og som ikke kan erstattes fuldt ud ved denne annullation (dom af 6.6.2006, Girardot mod Kommissionen, T-10/02, EU:T:2006:148, præmis 131, og af 19.11.2009, Michail mod Kommissionen, T-49/08 P, EU:T:2009:456, præmis 88).

93 Det skal derfor først undersøges, om den anfægtede afgørelse i det foreliggende tilfælde indeholder en negativ vurdering, der kan skade sagsøgeren.

94 For det første anførte udvælgelseskomitéen i forhold til ansøgningens rubrik 5, der vedrørte sagsøgerens erfaring med intern medicin, at »den samme erhvervserfaring ikke k[unne] medregnes to gange«. For det andet bemærkede udvælgelseskomitéen i forhold til rubrik 10 i samme dokument, der vedrørte sagsøgerens erfaring med forvaltning af administrative sager og procedurer i et lægefagligt miljø, at »der ikke forelå tilstrækkelige oplysninger til, at [udvælgelseskomitéen] kunne […] konstatere, at der var tale om en separat erhvervsmæssig beskæftigelse, der blev udøvet i den berørte periode«. For det tredje bemærkede udvælgelseskomitéen i forhold til rubrik 11 i dette dokument, at »oplysningerne ikke var tilstrækkeligt detaljerede«. Endelig og for det fjerde bemærkede udvælgelseskomitéen vedrørende rubrik 12 i det nævnte dokument, at »den omstændighed, at [sagsøgeren] havde erfaring fra et ensproget miljø (tysk), ikke [blev] anset for relevant erfaring«.

95 Selv om det antages, at det pointantal, som udvælgelseskomitéen tildelte, har kunnet skabe en følelse af uretfærdighed hos sagsøgeren, indeholder udvælgelseskomitéens afgørelse ikke nogen form for negativ vurdering, der har kunnet virkende sårende på hende eller skade hendes anseelse.

96 Disse vurderinger kan derfor ikke anses for udtrykkeligt negative vurderinger i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i den i præmis 92 ovenfor nævnte retspraksis.

97 Hvad for det andet angår spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en ikke-økonomisk skade, der kan adskilles fra den retsakt, der ligger til grund for annullationen, skal det bemærkes, at den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, er opstået som direkte følge af, at hun med urette blev udelukket fra udvælgelsesprøven. Der er tale om en direkte konsekvens af det åbenbart urigtige skøn, som udvælgelseskomitéen foretog, og dette skøn udgør ikke en skade, der kan adskilles fra den ulovlighed, der ligger til grund for annullationen. Under alle omstændigheder har sagsøgeren ikke henvist til særlige forhold, der kan godtgøre, at en sådan skade kan adskilles fra den nævnte ulovlighed.

98 Retten finder derfor, at annullationen af den anfægtede afgørelse, der er behæftet med en ulovlighed, udgør en passende og tilstrækkelig erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af den nævnte afgørelse.

99 Det følger af de ovenfor anførte betragtninger, at erstatningspåstanden ikke kan tages til følge.

100 Det følger af samtlige de ovenfor anførte betragtninger, at påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse skal tages til følge, og at søgsmålet i øvrigt skal forkastes.

Sagsomkostninger

101 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til samme artikels stk. 2 træffer Retten, hvis der er flere tabende parter, afgørelse om omkostningernes fordeling.

102 Da Kommissionen i det væsentlige har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Niende Afdeling):

1) Afgørelsen af 28. september 2015, hvorved udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/309/15 (AD11) – Læger til Luxembourg og Ispra (område: læger Luxembourg) afslog at give PB adgang til de udvælgelsesprøver, der blev afholdt i Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO) assessmentcenter, annulleres.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. december 2017.

Underskrifter